అభిజ్ఞ

- భార్గవ చందు

7

కృతిని చేతుల్లోకి తీసుకుని అభిజ్ఞని తనతో రమ్మన్నట్లు సైగ చేసాడు త్రిలోక్. అభిజ్ఞ మారుమాట్లాడకుండా త్రిలోక్ వెంట కదిలింది.

"నిన్ను పూర్తిగా నమ్మలేకున్నాను" అన్నాడు త్రిలోక్.

"నేను కూడా" అంది అభిజ్ఞ.

కృతి ఇద్దరి మాటలు పట్టించుకోకుండా తండ్రి భుజం మీదుగా దిక్కులు చూస్తూ ఉంది.

"మీ మ్యూజిక్ టీచర్ నీకు ఏదైనా తినిపించడంకానీ, తాగించడంకానీ చేసిందా?" కృతి వీపు మీద చేయి వేసి తడుతూ అడిగాడు త్రిలోక్.

అభిజ్ఞ నవ్వుతూ "తనకు తినిపించిందే నేను కూడా తిన్నాను సర్ తనని ఏమీ చేయలేదు. మీరు కంగారు పడాల్సిన అవసరం లేదు" అంది.

ఇంతలో భుజం మీద ఉన్న కృతి కాళ్ళు వణకడం మొదలు పెట్టాయి... కృతి చేత్తో త్రిలోక్ భుజం మీద కొట్టి

"నాన్న ఆ కార్ లో నుంచి ఎవరో కోపంగా చూస్తున్నారు" అంది.

'ఎవరన్నట్లు' చూడటానికి త్రిలోక్ వెనక్కు తిరుగుతుండగానే గన్ ఫైర్ అయిన సౌండ్ చెవినపడింది, త్రిలోక్ కంగారుగా కృతిని దించి. గన్ తీసుకుని ఫైర్ పొజిషన్ లో నుంచున్నాడు. కానీ అప్పటికే ఒక బులెట్ అభిజ్ఞ భుజానికి తగిలింది. అభిజ్ఞ రక్తం కారుతున్న తన భుజాన్ని మరొక చేత్తో రక్తం పోకుండా నొక్కి పట్టుకుని,

"కృతి జాగ్రత్త సర్" అని అరిచింది.

త్రిలోక్ కృతిని డిఫెండ్ చేస్తూనే అభిజ్ఞని చేరుకుని కిందపడకుండా నిలువరించాడు. కృతి కార్ అన్నమాటలు గుర్తొచ్చి కాఫీ షాప్ వైపుగా చూశాడు త్రిలోక్. కాఫీ షాప్ ఎదురుగా ఉన్న ఒక కార్ విండో చిన్నగా క్లోజ్ అయ్యింది.

త్రిలోక్ ఆ కార్ టైర్ కి షూట్ చేశాడు కానీ గురి తప్పింది. కార్ నెంబర్ చూడటానికి ప్రయత్నం చేసాడు. అందుకు ఆస్కారం లేకుండా కార్ స్టార్ట్ అయ్యి టర్న్ తీసుకుని వేగంగా వెళ్ళిపోయింది.

త్రిలోక్ అంబులెన్స్ కి ఫోన్ చేశాడు. అభిజ్ఞని తనకు తెలిసిన ఒక హాస్పిటల్ లో జాయిన్ చేయించాడు. రూపకి ఫోన్ చేసి 'కృతిని నీ దగ్గరకు పంపిస్తున్నా' అని చెప్పి చేతన్ కి ఆ బాధ్యత అప్పజెప్పాడు.

★★★

అభిజ్ఞ స్పృహలోకి వచ్చిన తర్వాత,

"నొప్పి తగ్గిపోతుంది, ఇంతకీ ఎవరు నిన్ను షూట్ చేసింది?" అడిగాడు త్రిలోక్.

"మా అక్కని చంపిన వాళ్ళు అయ్యుండచ్చు" అంది అభిజ్ఞ.

"అసలు మీ అక్కని ఎందుకు చంపారు?"

"అదే నేనూ తెలుసుకోవాలి అనుకుంటున్నాను"

"సరే మీ అక్కని ఎవరో చంపారు!, నువ్వు వాళ్ళని పట్టుకోడానికి ప్రయత్నిస్తున్నావ్., అది తెలుసుకుని వాళ్ళు నిన్ను చంపడానికి ఇదంతా చేశారు అంతేనా!?"

"అయ్యుండచ్చు, ఇంతకీ కృతి ఎక్కడ సర్?"

"తను సేఫ్ గానే ఉంది"

"ఒకే సర్, నేను ఇక్కడ ఉండటం సేఫ్ కాదు అనిపిస్తుంది, నేను వెళ్తాను. వీలైతే మధుకర్ గారు మా అక్క మరణం గురించి సేకరించిన వివరాలు నాకు ఇవ్వగలరా?"

"అలాంటివేమీ మాకు అక్కడ దొరకలేదు అభిజ్ఞ, మధుకర్ ది సహజ మరణం కాదు ఎవరో కావాలనే ప్లాన్ చేసి చంపారని కూడా నువ్వు చెప్పాకే మాకు తెలిసింది"

"నిజమే సర్ కానీ మధుకర్ సార్ చాలా ఇన్ఫర్మేషన్ సంపాదించారు, నేను ఆయన దగ్గర ఒక సిల్వర్ కలర్ పెన్ డ్రైవ్ చూసా. ఆఖరిగా ఆయన మాట్లాడినప్పుడు ఆయన దగ్గర అందులో ఆధారాలు ఉన్నాయని మరో 5 రోజుల్లో మనుని ఎవరు చంపారో తెలుసుకుంటాను అని ఆయన అన్నారు" అని చెప్పింది అభిజ్ఞ.

"అయితే ఇంకొక్క సారి మధుకర్ ఇంట్లో మళ్ళీ వెతుకుదాం" ఆలోచిస్తూ అన్నాడు త్రిలోక్.

"నేను కూడా రావచ్చా" అభిజ్ఞ పైకి లేవబోతూ అడిగింది.

"నొప్పి తక్కువగా ఉంటే రావచ్చు" అన్నాడు త్రిలోక్.

అభిజ్ఞ ఒక చేతి అదరువుతో పైకి లేచి త్రిలోక్ తో బయటకి నడిచింది.

★★★

ఇద్దరూ మధుకర్ ఇంటికి చేరుకుని, వెతకడం మొదలు పెట్టారు. ఒక్కో గది ఎంత సేపు వెతికినా చిన్న ఆచూకీ కూడా దొరకలేదు. అన్నీ రూమ్లు ముగించుకుని చివరికి రీడింగ్ రూమ్ కి చేరుకున్నారిద్దరూ. రీడింగ్ రూమ్ మొత్తం వెతికారు. కానీ క్లూ దొరకలేదు. వెతికి వెతికి అలసిపోయి హాల్లో కూర్చొన్నారు. త్రిలోక్ ఎదురుగా అభిజ్ఞ కూర్చుని ఆలోచిస్తూ కనిపించింది.

"నీ చేతి నుంచి రక్తం కారుతుంది" అన్నాడు త్రిలోక్.

అభిజ్ఞ చూసుకుని కర్చీఫ్ అడ్డుగా కట్టుకుని, "మధుకర్ గారు సంపాదించిన ఆధారాలు మనకు దొరకవంటారా?" అని అడిగింది.

"మధుకర్ చనిపోక ముందు ఈ ఇంట్లోనే ఉన్నాడు, ఆధారాలు దొరికితే ఇక్కడ లేదా స్టేషన్ లో దొరకాలి, స్టేషన్ లో దొరకలేదు గనుక ఇక ఇక్కడే ఉండాలి. లేదంటే లేదు"

"ముద్దాయిలను పట్టుకోడానికి స్నిఫర్ డాగ్స్ ఉన్నట్లు, దాచిపెట్టిన ఆధారాలు పట్టుకోడానికి ఏదైనా మార్గం ఉంటే బాగుండేది" అంది అభిజ్ఞ.

ఆ మాటలు వింటుండగా త్రిలోక్ కి ఏదో ఆలోచన తట్టింది. పైకి లేచి., పదా ఆ రీడింగ్ రూమ్ కి వెళ్దాం" అన్నాడు.

అలా ఇద్దరూ మళ్ళీ రీడింగ్ రూమ్ కి చేరుకున్నారు.

"ఇక్కడ ఏమీ లేవు కదా సర్" అంది అభిజ్ఞ.

"ఈ రూమ్ లో వాసన చూశావా?, కొత్తగా ఉంది. మామూలుగా ఇలాంటి వాసన పెర్ఫ్యూమ్స్ వలన కానీ రూమ్ ఫ్రెష్నర్స్ వలన కానీ రాదు" అన్నాడు త్రిలోక్.

"అవును సర్, ఇది కాఫీ బీన్స్ వాసన. మధుకర్ గారికీ కాఫీ అంటే ఇష్టమనుకుంటా!"

"సరే ఆ కాఫీ బీన్స్ ఎక్కడున్నాయో చూడు అభిజ్ఞ"

అభిజ్ఞ వెతుకుతూ వెతుకుతూ ఓ చిన్న కుండీని చేరుకుంది అందులో కాఫీ బీన్స్ ఉన్నాయి. త్రిలోక్ ని పిలిచి వాటిని చూపించింది. త్రిలోక్ ఆ కుండీ లో వెతికాడు ఏమీ దొరకలేదు. కుండీనీ చుట్టూ చూశాడు... దాని మీద ఒక చిన్న గన్ లోగో... హమ్మయ్యా ఇక్కడ ఉందా అనుకుంటూ గన్ లోగో బేస్ చేసుకుని కుండీ అడుగు భాగాన్నీ తెరిచి చూశాడు అక్కడ ఒక పెన్ డ్రైవ్ కనిపించింది.

"ఇదేనా ఆ పెన్ డ్రైవ్"

"హా ఇదే" అంది అభిజ్ఞ.

"ఇంతకీ ఆ కాఫీ బీన్స్ వాసనకి దీనికి ఏంటి సంబంధం, అసలు ఇది ఇక్కడ ఉంది అని మళ్ళీ రీడింగ్ రూమ్ కి ఎందుకు తీసుకొచ్చినట్లు" అనుమానంగా అడిగింది అభిజ్ఞ.

"బయట మధుకర్ ఫోటో పక్కన ఉన్న కొటేషన్ చూశావా? అక్కడ ఉంది కదా Nothing is more memorable than a smell అని అందుకే అలా అనిపించింది" అన్నాడు త్రిలోక్.

"అంత చిన్న విషయం కూడా గమనిస్తారా" అన్నట్లు చూసింది అభిజ్ఞ.

"వెళ్దామా?" అన్నాడు త్రిలోక్.

అలా ఇద్దరూ ఆ పెన్ డ్రైవ్ తీసుకుని త్రిలోక్ ఇంటికి చేరుకున్నారు.

★★★

పెన్ డ్రైవ్ సిస్టమ్ కి కనెక్ట్ చేసి అందులో ఇన్ఫర్మేషన్ చూసే ప్రయత్నం చేయబోయాడు త్రిలోక్. కానీ ఆ పెన్ డ్రైవ్ ఎన్క్రిప్ట్ చేసి పాస్వర్డ్ తో ప్రొటెక్ట్ చేయబడి ఉంది. సరే ఇక తప్పదు కదా అనుకుంటూ డిపార్ట్మెంట్ లో ఉన్న సిస్టమ్ ఎక్స్పర్ట్ కి ఫోన్ చేశాడు.

"పెన్ డ్రైవ్ పాస్వర్డ్ రిమూవ్ చేయాలి అనురాగ్! నీ హెల్ప్ కావాలి" ఫోన్ చేయగానే అడిగాడు త్రిలోక్.

"నా దగ్గరకు పంపించండి సర్" అన్నాడు అనురాగ్.

"లేదు. అంత టైమ్ లేదు"

"అవునా సరే సర్, ఎనీ డెస్క్ స్క్రీన్ షేరింగ్ ని ఇన్స్టాల్ చేయండి సర్" చెప్పాడు అనురాగ్.

"ఇన్స్టాల్ అయ్యింది తరువాత"

"నేను ఒక లింక్ పంపించాను, దానిని క్లిక్ చేసి పెన్ డ్రైవ్ కనెక్ట్ చేయండి సర్"

“చేశాను, నెక్స్ట్”

“10 నిమిషాలు టైమ్ పడుతుంది సర్, మీరు ఏదైనా వర్క్ ఉంటే కంప్లీట్ చేసుకోండి అవ్వగానే, ఫైల్స్ అన్నీ డెస్క్టాప్ మీద ఉంటాయి” చెప్పాడు అనురాగ్.

“థాంక్స్ అనురాగ్, నేను కాల్ కట్ చేస్తున్నా... అయిపోగానే ఇన్ఫార్మ్ చెయ్” అన్నాడు త్రిలోక్.

“యెస్ సర్”

అలా అనురాగ్ కాల్ కట్ అయ్యింది.

★★★

పది నిమిషాల తర్వాత,

“కంప్లీట్ అయ్యింది సర్” కాల్ చేసి చెప్పాడు అనురాగ్.

“థాంక్యూ అనురాగ్, ఇంకేదైనా కావాలి అంటే ఫోన్ చేస్తా... థాంక్యూ” అని చెప్పి కాల్ కట్ చేశాడు త్రిలోక్.

పెన్ డ్రైవ్ నుంచి డీక్రిప్ట్ చేసిన ఫోల్డర్స్ అన్నీ ఒక్కొక్కటిగా చూడటం మొదలు పెట్టాడు త్రిలోక్. అభిజ్ఞ పక్కన కూర్చుని గమనించ సాగింది. అందులో ఉన్న ఫోల్డర్స్ లో రఘురాం పేరు మీద ఒక ఫోల్డర్ ఉంది. ‘అంటే మధుకర్ తన అత్త కొడుకు రఘురాం కేస్ కూడా ఇన్వెస్టిగేట్ చేస్తున్నాడా’ అని మనసులో అనుకుంటూ ఆ ఫోల్డర్ మీద క్లిక్ చేయబోయాడు.

“వద్దు” అంది అభిజ్ఞ.

“ఎందుకు?” త్రిలోక్ అడిగాడు.

“ముందు మనోజ్ఞ కేస్ గురించిన ఇన్ఫర్మేషన్ చూడండి సర్” అంది అభిజ్ఞ.

“ఒక్క నిమిషం అది కూడా చెక్ చేద్దాం” అంటూ రఘురాం ఫైల్ ఓపెన్ చేశాడు త్రిలోక్.

“రఘురాం వివరాలు, మరణం వెనుక ఉన్న వివరాలు అయిపోయాక అనుమానితుల జాబితాలో మొదటి పేరు అభిజ్ఞ అని ఉంది”

త్రిలోక్ ఆ ఫైల్ ని చూసి, అభిజ్ఞ వైపు చూశాడు.

“అవును” అంది అభిజ్ఞ.

“ఏంటి అవును?”

"దయచేసి అర్థం చేసుకోండి ACP, అయినా మధుకర్ గారికి జరిగినదంతా చెప్పాను, ఆయన కూడా అర్థం చేసుకోగలను అన్నాడు. ఇలా నా పేరు ఎందుకు ఇంకా ఇక్కడ ఉంచాడో అర్థం కాలేదు" అంది అభిజ్ఞ.

"ఓహ్ మధుకర్ కి చెప్పావా? గ్రేట్., కానీ నాకు చెప్పలేదు కదా! ఇంతకీ ఏం జరిగింది రఘురాం హత్యకి నీకు సంబంధం ఏంటి?"

"సంబంధాలు అనుబంధాలు ఏమీ లేవు సర్, తప్పుగా ప్రవర్తించాడు. వేరే మార్గం లేక..."

"మార్గం లేక...?"

"చెప్పడానికి ఏమీ లేదు సర్"

"అంటే ఏంటి?.. చంపేశావా?"

"అవును"

"అసలు అమ్మాయివేనా నువ్వు, ఇన్ని తప్పులు చేశావు... మళ్ళీ నా సాయం అడుగుతావా!" పైకి లేచాడు త్రిలోక్.

"నేను అడుగుతున్నది సాయం మాత్రమే కాదు కదా అది మీ ఉద్యోగం, మీ బాధ్యత కూడా... అయినా నేనేదో తప్పు చేసినట్లు మాట్లాడటం బాలేదు సర్. అతను మీ డిపార్ట్‌మెంటు వ్యక్తి అయ్యుండచ్చు. రాజకీయ పలుకుబడి కూడా ఎక్కువే ఉండిఉండచ్చు కానీ ఆడవాళ్ళని హింసించడం దారుణం"

ఆడవాళ్ళని హింసించడం అన్న ఒక్క మాట వినగానే త్రిలోక్ కి జరిగింది అర్థమయ్యింది... అభిజ్ఞ చేసింది పూర్తిగా తప్పు అని చెప్పలేకపోయాడు. "కానీ చంపడం కరెక్ట్ కాదు కదా?" అని మాత్రం అడిగాడు.

"మధుకర్ గారికీ ఈ విషయం మొదట తెలిసినప్పుడు ఆయన కూడా ఇలాగే స్పందించారు, కానీ జరిగింది పూర్తిగా తెలిసాక అభిప్రాయం మార్చుకున్నారు"

"అవునా... సరే చెప్పు ఏం జరిగింది."

"మనోజ్ఞని ఎవరు చంపారో తెలుసుకునే ప్రయత్నంలో భాగంగా నేను మధుకర్ గారికంటే ముందు రఘురాం గారికి ఫోన్ చేశాను. ఆయనకి జరిగింది మొత్తం వివరించి ఆయన సహాయం అడగాలని నిర్ణయించుకుని ఫోన్ చేస్తే ఆయన 'పర్సనల్గా మాట్లాడదాం' అన్నారు. నేను సరే అన్నాను. అప్పటికే నేను ప్రయాణంలో ఉండటం వలన నాలుగైదు రోజుల తర్వాత కలుస్తాను అని చెప్పాను. ఆయన మళ్ళీ గంట తర్వాత ఫోన్ చేసి 'ఎక్కడున్నారు?' అని అడిగాడు. నేను అప్పటికే వేరే పని మీద తిరుపతి నుంచి విజయవాడకి వెళ్ళాలి. అందుకే ఇప్పుడు తిరుపతిలో ఉన్నాను ఇంకో నాలుగు

గంటల్లో స్టార్ట్ అయ్యి ట్రైన్లో విజయవాడ వెళ్ళాలి అని చెప్పాను. 'అరె నేను కూడా అదే ట్రైన్ కి విజయవాడకి వెళ్ళాలి.. పోనీ ట్రైన్ లో కలుద్దామా' అని అడిగాడు. నేను సరే అన్నాను. బి2 లో వైట్ చేయమని న్నాడు. నేను అక్కడికి వెళ్ళాను. ఆయన నెల్లూరులో ట్రైన్ ఎక్కాడు. నెల్లూరు స్టేషన్ దాటగానే ట్రైన్ క్రాసింగ్ పెట్టారు. మా అక్క గురించి తనకి జరిగిన అన్యాయం గురించి ఆయనకి చెప్పాను. మొత్తం విన్నాడు. 'అంతా బాగుంది కానీ చాలా ఇన్వెస్టిగేట్ చేయాలి మీరు దానికి చాలా కోపరేట్ చేయాల్సి ఉంటుంది' అన్నారు. ట్రైన్ స్టార్ట్ అయ్యింది నేను ఎంత డబ్బు అయినా పర్వాలేదు అన్నాను. 'డబ్బు మాత్రమే అంటే కష్టం' అన్నాడు రఘురాం. నాకు ఆయన మాటలు అర్థమయ్యాయి.. చూపులు ముందు నుంచి తేడాగానే ఉన్నా అర్థం చేసుకోలేకపోయాను. ఆ మాట విన్నాక అంతా అర్థమయ్యింది. అరిచి గోల చేసే పరిస్థితి గాని సర్దిచెప్పే టైమ్ కానీ లేదు. నేను తప్పించుకోవడానికి ఆలోచించుకుని చెప్తా సర్ అన్నాను. 'ఆలోచన ఏముంది ఇలా ఎంతమందిని అడగలేదు ఆలోచిస్తాం అన్న వాళ్ళంతా ఒప్పుకున్నవాళ్ళే, పదా నెక్స్ట్ స్టేషన్ లో దిగేసి వెళ్దాం నాకు ఈ రైలు ప్రయాణాలు పడవు' అన్నాడు. నేనున్న పరిస్థితికి, నా కోపానికి వాడ్ని చూస్తే నరికేయాలనిపించింది. అయినా కోపం అణుచుకుని కూర్చొన్నా. ఇంతలో ఏదో ఫోన్ వచ్చింది. నాతో మాట్లాడినట్లే నా ముందే వేరే పెళ్ళయిన ఆవిడతో మాట్లాడాడు. ఆవిడ ఏడుస్తుంది. నా ఎదురుగా ఉన్న మృగం ఆవిడని, మరో స్త్రీ అస్థిత్వాన్ని మృగంలా ఎదిరిస్తుంది. సరే ఇలా కాదు అని మాటల్లో దింపాను. అలా డోర్ దగ్గర కూర్చుని మాట్లాడుకుందాం అని తీసుకెళ్లి పరిగెడుతున్న రైలు లోనుంచి బయటికి పంపించేశాను.. ఇదీ జరిగింది.." చెప్పి ఆపింది అభిజ్ఞ.

"తోసేశావా, అతను ఇన్స్పెక్టర్ కదా ఎవరైనా చూస్తే ఏంటి పరిస్థితి?" అడిగాడు త్రిలోక్.

"అవన్నీ ఆలోచించలేదు సర్, అప్పుడు అక్కడ ఎవరూ లేరు... అతను మనిషిలా నాకు కనిపించలేదు" అంది అభిజ్ఞ.

త్రిలోక్ మౌనంగా అభిజ్ఞని చూస్తూ ఆలోచిస్తూ కూర్చొన్నాడు...

★★★

Post your comments